

COIX01VWVF3

Česká obchodní inspekce

Ústřední inspektorát
Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2

Sp. zn.: ČOI 3088/24/1000
Č. j.: ČOI 102146/24/O100/Be/Št
SEČ: 10/0218/24

Praha
19.08.2024

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich („přestupkový zákon“), ve spojení s § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **RoBiN OIL s.r.o.**, se sídlem Libušina 172, 272 03 Kladno, IČO 49823574, podaném proti rozhodnutí inspektorátu Středočeský a Hl. m. Praha č.j. ČOI 67754/24/1000 ze dne 31. 5. 2024, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **150.000,- Kč** za přestupek dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a o čerpacích stanicích pohonných hmot, a kterým jí bylo v souladu s § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 79 odst. 5 správního řádu, a uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1 000,- Kč** ve smyslu § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1102181024, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1102181024, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Výrokem výše označeného rozhodnutí orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z toho, že při kontrole dne 8. 1. 2024 u čerpací stanice na adrese Plzeňská, 155 00 Praha 5 - Motol, číslo provozovny 1005522821, prodávala benzín motorový Super BA 95 (v prodeji pod názvem Natural 95), nespĺňující požadavek na jakost v § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 516/2020 Sb. s odkazem na § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť u vzorku odebraného pod č. 004/10/24/V byla ve sledovaném ukazateli jakosti „obsah ethanolu“ zjištěna hodnota 6,70 % V/V, přičemž hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2 činí maximálně 5,21 % V/V, a u dalšího sledovaného ukazatele jakosti „celkový obsah kyslíku“ byla zjištěna hodnota 2,92 % m/m, přičemž hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2 činí maximálně 2,81 % m/m, tedy porušila povinnost prodávat nebo vydávat pohonné hmoty pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

Obsah odvolání

Proti výše shrnutému rozhodnutí podala jmenovaná společnost včasné odvolání, které posléze odůvodnila následovně:

Obviněná postavila svou obranu z hlediska nedostatečné míry společenské škodlivosti protiprávního jednání a rovněž z hlediska nepřiměřenosti výše pokuty. Porušení právní povinnosti je spíše formální než faktické povahy, základ protiprávního jednání spočívá výlučně v chybném o označení, resp. chybném identifikačním štítku na výdejním stojanu. V řízení nebyl prokázán opak, že užité vlastnosti pohonné hmoty byly zachovány s tím, že po závozu nedopatřením neprovedla obsluha čerpací stanice záměnu identifikačního štítku benzínu z E 5 na E 10.

Správní orgán obranu obviněné neuznal s odůvodněním, že není pravdou, že by v daném případě nebyla k prodeji vydávána kvalitativně horší pohonná hmota, s tím, že rozdíl mezi palivy E 5 a E 10 je dán především v procentní složce etanolu, což správní orgán považuje za rozhodné. Pohonná hmota s označením E 5 je přednostně určena pro vozidla roku výroby do 2005 a pohonná hmota s označením E 10 je přednostně určena pro vozidla roku výroby po 2005. Podle názoru správního orgánu, s ohledem na průměrné stáří vozového parku v ČR, je dáno s pravděpodobností hraničí s jistotou, že palivo s označením E 10 tak mohl tankovat na předmětné provozovně i spotřebitel s vozidlem vyrobeným do roku 2005, což by mělo či mohlo mít za následek vznik škody.

K této argumentaci obviněná uvádí, že je v prezentována bez jakéhokoliv faktického odůvodnění, tedy nejedná se o skutkový a právní závěr správního orgánu, který by vycházel z řádně zjištěného skutkového stavu věci, na základě provedeného dokazování. Obviněná namítá k uvedeným závěrům správního orgánu, že se nejedná o zjištěný skutkový stav na základě provedených důkazů, ale ryze o důkazně nepodloženou hypotézu správního orgánu. Obviněná je srozuměna, že jako právnická osoba nese objektivní odpovědnost, avšak současně namítá, že nikoliv každé porušení právní povinnosti při prodeji pohonných hmot má za následek naplnění všech zákonných znaků přestupku podle zákona o pohonných hmotách, neboť porušení

povinnosti musí naplňovat znaky skutkové podstaty nejen po formální stránce, ale i po stránce materiální.

Má-li být jednání kvalifikováno jako přešůpek, musí být nejen protiprávní, naplňovat obecné znaky, které se týkají pachatele, a formální znaky přešůpku, ale také vykazovat určitý stupeň škodlivosti pro společnost s tím, že tyto podmínky musí být splněny kumulativně. Jednání, které je v rozporu s právem, nemusí ještě založit odpovědnost za přešůpek, pokud mu bude chybět materiální znak, což plyne ze subsidiarity trestní represe. Přednostní je samozřejmě posouzení formálních znaků, avšak materiální stránka je srovnatelně důležitým korektivem formálních znaků. Společenská škodlivost není znakem skutkové podstaty, ale musí se prolínat formálními znaky jak v souhrnu, tak jednotlivostech, tedy znaky objektivními i subjektivními. Nikoliv každé protiprávní jednání je společensky škodlivé tak, aby naplnění formálních znaků odůvodňovalo závěr o odpovědnosti za přešůpek.

Správní orgán uznal odpovědnost obviněné za přešůpek výlučně na základě naplnění formálních znaků přešůpku, aniž by se na základě obrany a obhajoby obviněné materiální stránkou vůbec zabýval a vypořádal ji, což je v rozporu s konstantní judikaturou, konkrétně: rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 255/2020, rozsudek NSS ČR č.j. 5 As 104/2008, rozsudek NSS ČR č.j. 7 Afs 27/2008, rozsudek NSS ČR č.j. 3 As 32/2018, rozsudek NSS ČR č.j. 5 As 106/2011, rozsudek NSS ČR č.j. 3 As 92/2014, rozsudek NSS ČR č.j. 10 As 173/2015, rozsudek NSS ČR č.j. 4 As 179/2017, rozsudek NSS ČR č.j. 3 As 1 14/2016, rozsudek NSS ČR č.j. 7 As 177/2019, rozsudek NSS ČR č.j. 5 As 76/2011, rozsudek NSS ČR č.j. 5 As 64/2011, rozsudek NSS ČR č.j. 5 Ads 40/2014.

Materiální znak nelze automaticky naplnit jen naplněním formálních znaků, přičemž hledisko společenské škodlivosti je interpretačním prostředkem, na základě kterého mají být zákonná skutková podstata protiprávního jednání i jeho formální znaky vyloženy podle jejich smyslu. Nelze přijmout rozhodovací praxi, že již naplněním formálních znaků je založena odpovědnost, bez ohledu na materiální stránku, naopak rozhodovací praxe musí určit, zda se jednání pohybuje pod požadovanou spodní hranicí, nebo ji již překračuje a v jaké míře.

V napadaném rozhodnutí správního orgánu absentuje explicitní vyjádření důvodů určujících společenskou škodlivost. Správní orgán postupoval nezákonně, pokud se s materiální stránkou nevypořádal a přistoupil v rámci hodnocení a odůvodnění napadeného rozhodnutí ke splnutí formálních a materiálních znaků protiprávního jednání. Hodnocení a odůvodnění materiální stránky není otázkou volné úvahy, naopak je správní orgán vázán povinností se s mírou společenské škodlivosti vypořádat, pokud je to právě materiální stránka, na čem primárně stojí obrana obviněné. Pokud tedy obviněná ve znění odporu proti příkazu formulovala svou obranu tím, že protiprávní jednání spočívá výlučně v záměně identifikačního štítku pohonné hmoty, bez jakéhokoliv materiálního či jiného následku, pak správní orgán postupoval nesprávně a nezákonně, není-li v těchto intencích napadené rozhodnutí odůvodněno.

Pro vyloučení pochybností obviněná namítá, že v daném případě nenapadá postup správního orgánu „ex officio“, tedy že bylo povinností správního orgánu zkoumat, hodnotit a odůvodňovat materiální stránku protiprávního jednání z úřední povinnosti, ale napadá nesprávný a nezákonný postup správního orgánu v přímé souvislosti s tím, čím obviněná argumentovala od počátku přešůpkového řízení, bezprostředně poté, kdy byla vyrozuměna o zahájení řízení, a to, že správní orgán je povinen řízení zastavit, pokud shledá toliko jen naplnění formálních znaků protiprávního jednání obviněné, aniž by formální znaky korespondovaly s minimální mírou společenské škodlivosti.

Pokud již správní orgán rozhodl proti objektivnímu očekávání o tom, že obviněná naplnila skutkovou podstatu přestupku podle zákona o pohonných hmotách, byť k tomu nebyly splněny zákonné procesní ani materiální předpoklady, pak se ale jakékoliv legitimitě vymyká výše uložené pokuty. Správní orgán rozhodl o vině ryze formalisticky, na základě vlastního přesvědčení a uvážení, byť nesprávně a nezákonně, ale alespoň na základě jednoho konkrétního právního důvodu, kterým je výsledek kontrolního zjištění, přestože správní orgán značně přeceňuje význam kontrolního zjištění a jeho případný dopad na práva spotřebitele.

Obviněná je srozuměna, že sankce v přestupkovém řízení plní jak represivní, tak preventivní účel. Obviněná namítá, že uložená pokuta naplňuje vícenásobně represivní účel sankce, avšak zcela pomíjí účel preventivní. Nejméně v rozsahu výše uložené sankce obviněná konal správní orgán v rozporu se svou vlastní rozhodovací praxí. Sám správní orgán vymezil podmínky pro jeho uvážení ohledně výše ukládané sankce tak, že se jedná mimo pochybnost o protiprávní jednání obviněné, a že obviněná byla již v minulosti postižena pro přestupek ze strany správního orgánu, s tím, že správní orgán nezjistil skutečnosti dále ovlivňující povahu a závažnost přestupku, ke kterým by mělo být přihlédnuto. S ohledem na výše uvedené rozhodl správní orgán o uložení pokuty ve výši 150.000,- Kč s odůvodněním, že se jedná o sankci přiměřenou, obvyklou a předvídatelnou.

Obviněná namítá, že správní orgán, konkrétně inspektorát Ústecký a Liberecký, rozhodoval v obdobné věci, v podstatě s totožným předmětem, a zjevně se škodlivějším následkem pro spotřebitele, tedy ve věci protiprávního jednání podle zákona o pohonných hmotách, s prokazatelnou vyšší mírou společenské škodlivosti. Rozhodnutím ze dne 2. 12. 2020, čj. ČOI 160428/20/2400/0310/20/R/PL/St, byla uznána odpovědnost za přestupek podle § 9 zákona o pohonných hmotách, avšak byla uložena pokuta ve výši méně jak poloviny pokuty uložené obviněné, v částce 70.000,- Kč, přičemž i v případě tohoto postiženého subjektu se jednalo o opakované porušení právní povinnosti.

Správní orgán je povinen při stanovení výše pokuty za přestupek zhodnotit všechna relevantní hlediska, přičemž se zabývá jak kritérii v zákoně výslovně uvedenými, tak případně kritérii dalšími, v zákoně přímo neuvedenými, ale pro projednávaný případ významnými. Správní orgán je při úvaze o výši sankce vázán zásadou legitimního očekávání, tedy o povinnosti správního orgánu dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Nedostatek zvážení všech rozhodných skutečností a nedodržení zásady legitimního očekávání, je v rozporu s konstantní judikaturou, konkrétně: rozsudek NSS ČR č.j. 5A 154/2002, rozsudek NSS ČR č.j. 2 Afs 135/2009, rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 373/2020, rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 80/2020, rozsudek NSS ČR č.j. 6 As 229/2014, rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 87/2012, rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 498/2020, rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 188/2012, rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 30/2008, rozsudek NSS ČR č.j. 1 As 381/2020, rozsudek NSS ČR č.j. 2 As 56/2020, rozsudek NSS ČR č.j. 1 Afs 58/2009.

S ohledem na výše uvedené se navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil.

Posouzení věci odvolacím orgánem

Odvolací orgán v návaznosti na výše podané shrnutí předesílá, že předmětem přezkumu v tomto odvolacím řízení je primárně odvoláním napadené rozhodnutí o uložení sankce a dále též správní řízení, které jeho vydání předcházelo, případně též činnost prvostupňového orgánu ve fázi kontroly, avšak pouze za předpokladu, že jde o nedostatky s dopadem na zákonnost a správnost přezkoumávaného rozhodnutí. Formální procesní nedostatky bez takového dopadu nelze při přezkumu v odvolacím řízení ze zákona brát v potaz (viz § 89 odst. 2 správního řádu: „*K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného*

rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží;“).

Po přezkoumání předložených písemných materiálů dospěl pak odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil potřebná skutková zjištění ve smyslu § 3 správního řádu pro závěr, že se jmenovaná společnost dopustila porušení svých povinností a rovněž přestupku dle zákona o pohonných hmotách. Odvolací orgán též neshledal v předchozím průběhu řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost či správnost přezkoumávaného rozhodnutí.

K argumentaci obsažené v podaném opravném prostředku jmenované společnosti lze dále uvést následující:

Stran námitek týkajících se nedostatečné odůvodněnosti, a tedy i přezkoumatelnosti rozhodnutí z hlediska závěru o naplnění materiálního znaku přestupku, lze uvést, že dle odvolacího orgánu důvody pro tento závěr v napadeném rozhodnutí neabsentují, nýbrž jsou z něj spolehlivě seznatelné. Obsahuje-li přezkoumávané rozhodnutí argumentaci, již se zdůvodňuje, proč orgán prvního stupně nesdílí náhled pisatele odporu proti příkazu, že jeho jednání spočívající v prodeji PHM odlišného složení, než jaké by odpovídalo jeho deklaraci na stojanu ČS, bylo ryze formálním nedopatřením a nemělo potenciál kohokoli poškodit, a proč orgán prvního stupně má za to, že je na místě setrvat u původního výměru sankce ve výši 150 tis. Kč – je tím ipso facto zdůvodňován též závěr o existenci nezanedbatelné škodlivosti jednání, a tedy přítomnosti jak formálního, tak i materiálního znaku přestupku.

Úvahy orgánu prvního stupně na toto téma obsažené v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí přitom odvolací orgán nemůže spolu s obviněnou považovat za pouhé nepodložené hypotézy či spekulace: Závěr, že pro starší typy vozů, jejichž spalovací motor nebyl ještě konstruován s přihlédnutím k praxi přidávání postupně se navyšujících podílů biosložky do benzínu, mohou mít při natankování paliva E10 provozní problémy vzhledem k nekompatibilitě materiálu s takovýmto palivem, je odbornou znalostí, již úřední osoby orgánu dozoru, jenž se dané problematice dlouhodobě věnuje, samy disponují (§ 56 správního řádu). Mimoto se též závěr v obecné rovině podává i z tiskové zprávy ČAPPO z 11. 12. 2023, na niž odkazovala v rámci své argumentace v podaném odporu sama jmenovaná společnost: *„Benzín E10 lze tankovat téměř do všech benzínových automobilů vyrobených po roce 2005, kdy vstoupila v platnost norma Euro 4.“*

Okolnost, že se na silnicích v České republice pohybují a pohonné hmoty ke svému provozu tankují i vozy staršího data výroby, než je ve výše cit. pasáži TZ ČAPPO uvedený mezník roku 2005, lze pak považovat za notorietu, již netřeba zvláště dokazovat (§ 50 odst. 1 správního řádu). – Nicméně lze tu opět odkázat na zdroj informací, s nímž pracuje i sama jmenovaná společnost jako účastník řízení, tedy údaje zveřejňované na webu ČAPPO, kde se uvádí fakta zmiňovaná i v rámci argumentace první instance, totiž že průměrné stáří vozového parku v ČR v rozhodné době činilo přes 16 let: *„Průměrné stáří se zvýšilo ve všech kategoriích vozidel. Na konci roku 2023 dosáhlo u osobních automobilů 16,2 roku a celkem u všech motorových vozidel 19,2 roku. Výraznější stárnutí vozového parku způsobují jak nižší prodeje nových vozů, tak dovoz ojetých s vysokým průměrným stářím.“* (<https://cappo.cz/cisla-a-fakta/stav-vozoveho-parku-v-cr>)

Samotný závěr o spáchání přestupku dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách byl tudíž první instancí učiněn po právu i co do přítomnosti materiálního znaku předmětného protiprávního jednání.

Pokud pak jde o výši uložené sankce, zde se jmenovaná společnost ve vztahu k výměru pokuty 150 tisíc Kč odvolává na porušení zásady legitimního očekávání s odkazem na

rozhodnutí inspektorátu ČOI Ústeckého a Libereckého ze dne 2. 12. 2020, čj. ČOI 160428/20/2400/0310/20/R/PL/St, kde byla za přešůpek zákona o pohonných hmotách spočívající v prodeji nejakostního paliva uložena pokuta zvící méně jak poloviny projednávaného postihu, v částce 70 tisíc Kč, přičemž i v případě takto sankcionovaného subjektu se jednalo o opakované porušení právní povinnosti.

Na základě porovnání obou případů nicméně nemá odvolací orgán za to, že by se tu jednalo o případ zjevného nesouladu v rozhodování orgánů prvního stupně v obdobných případech, jenž by bylo nutno v rámci přezkumu na druhém stupni řízení zkorigovat:

V případě postihu uložného v roce 2020 bylo explicitně k dobru účastníka přihlédnuto k tomu, že se jednalo o jediný nesplněný jakostní ukazatel benzínu, v případě nyní projednávané věci se jedná o jakostní ukazatele dva, což bylo též výslovně reflektováno v přezkoumávaném rozhodnutí. – A v obou případech se sice jednalo o opakované porušení právních předpisů v dozorové kompetenci ČOI, jak uvádí odvolatelka, nicméně postihu v roce 2020 u daného účastníka předcházelo jedno porušení zákona o pohonných hmotách se závažností vyjádřenou sankcí ve výši 100 tisíc Kč. Oproti tomu v případě nyní projednávané věci byly zohledněny dva předchozí postihy účastníka řízení: jako mírně přitěžující okolnost sankce ve výši 40 tis. Kč za porušení zákona o ochraně spotřebitele, jako závažnější faktor z hlediska recidivy pak byl vzat předchozí postih za porušení zákona o pohonných hmotách se sankcí vyměřenou ve výši 700 tisíc Kč.

Odvolací orgán se tudíž závěrem ztotožnil i s výši pokuty vyměřené orgánem prvního stupně a je toho názoru, že podané odvolání, jakož i obsah spisu jako celek, nezavdávají důvod k jejímu dalšímu snížení pod výměr obsažený v prvoinstančním rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Ing. Jan Štěpánek
ústřední ředitel
České obchodní inspekce

Česká obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
120 00 Praha 2, Gorazdova 1969/24

Čj.: ČOI 67754/24/1000
Sp. zn. 3088/24/1000
SEČ 10/0218/24/11

Praha dne 31. května 2024

R O Z H O D N U T Í

Inspektorát České obchodní inspekce Středočeský a Hl. město Praha (dále také „ČOI“), věcně příslušný dle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a místně příslušný dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, rozhodl v souladu s ustanovením § 93 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

takto:

I. Obviněná obchodní společnost **RoBiN OIL s.r.o.**, se sídlem Libušina 172, 272 03 Kladno, IČO 49823574, se uznává vinnou z **porušení právní povinnosti**, kterého se dopustila tím, že:

1. při kontrole provedené kontrolním orgánem České obchodní inspekce dne 8.1.2024 u čerpací stanice PHM, na adrese Plzeňská, 155 00 Praha 5 – Motol, číslo provozovny 1005522821, prodávala pohonnou hmotu benzín motorový Super BA 95 (v prodeji pod názvem Natural 95), nesplňující požadavek na jakost stanovený na pohonné hmoty ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách (dále jen „Vyhláška č. 516/2020 Sb.“) s odkazem na ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť u vzorku odebraného pod č. 004/10/24/V byla ve sledovaném ukazateli jakosti „obsah ethanolu“ zjištěna hodnota 6,70 % V/V, přičemž hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2 činí maximálně 5,21 % V/V, a u dalšího sledovaného ukazatele jakosti „celkový obsah kyslíku“ byla zjištěna hodnota 2,92 % m/m, přičemž hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2 činí maximálně 2,81 % m/m, pohonná hmota prodávaná obviněnou pod názvem Natural 95 tak nevyhověla limitním hodnotám jmenované ČSN,

tedy

porušila povinnost prodávat nebo vydávat pohonné hmoty pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení, stanovenou jí ustanovením **§ 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách**,

čímž

naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení **§ 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách**.

II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněné **ukládá** podle ustanovení § 9 odst. 10 písm. c) zákona o pohonných hmotách ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich **pokuta ve výši 150.000 Kč** (slovy: stopadesátisíckorunčeských).

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky, č. účtu 3754-829011/0710, variabilní symbol 1102181024, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), nebo 1149 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí**.

III. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) a s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné **povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč** (slovy: jedentisíckorunčeských).

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky č. účtu 19-829011/0710, variabilní symbol 1102181024, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem), nebo 0379 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí**.

O d ů v o d n ě n í

Dne 29.2.2024 vydal správní orgán Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha České obchodní inspekce v příkazním řízení dle § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ustanovením § 150 odst. 1 správního řádu pod čj. ČOI 26265/24/1000 příkaz na pokutu ve výši 150.000 Kč, jehož doručením obviněné dne 29.2.2024, prostřednictvím datové schránky ID DS zd7xwy4, jak vyplývá z doručenky č. 1322600784, bylo zahájeno správní řízení.

Proti příkazu podala obviněná dne 8.3.2024 odpor evidovaný pod čj. ČOI 331201/24/1000, ve kterém uvedla, že odpor podává z důvodnosti nesprávnosti příkazu, kdy tyto důvody správnímu orgánu předloží v rámci správního řízení vedeného po podání odporu.

Sdělením před vydáním rozhodnutí ze dne 8.4.2024, čj. ČOI 43914/24/1000, doručeným obviněné dne 9.4.2024 prostřednictvím jmenované datové schránky, jak vyplývá z doručenký č. 1341077284, byla obviněná vyrozuměna o tom, že byly shromážděny veškeré podklady potřebné k rozhodnutí, které správní orgán vydá nejdříve po uplynutí 7 dnů od doručení sdělení a připomenul obviněné její oprávnění, mj. navrhopat po dobu řízení důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům pro rozhodnutí. Na toto sdělení obviněná reagovala tím, že správnímu orgánu dne 16.4.2024 doručila podrobnější odůvodnění odporu proti příkazu čj. ČOI 26265/24/1000.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ustanovení § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Skutkový stav od zahájení správního řízení, resp. vydání příkazu čj. ČOI 26265/24/1000 ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, žádné změny nedoznal. Správní spis byl doplněn pouze o výše uvedené.

Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona. Protokol o kontrole byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování o porušení povinnosti obviněné, podrobně uvedené v čl. I. tohoto rozhodnutí, vyšel správní orgán z níže uvedených skutečností.

Z obsahu spisu, zejména z protokolu úředního záznamu vyhotoveného dne 8.1.2024, identifikační kód 102401080082702, doručeného obviněné prostřednictvím její datové schránky zd7xwy4 dne 10.1.2024, úředního záznamu ze dne 12.1.2024, identifikační kód 102401120082701, doručeného obviněné datovou schránkou dne 16.1.2024 a protokolu o kontrole ze dne 25.1.2024, identifikační kód 102401080082711, doručeného obviněné datovou schránkou dne 17.1.2024, a dále z Inspekční zprávy č. 54/2024 ze dne 11.1.2024 zkušební laboratoře a inspekčního orgánu SGS Czech Republic, s.r.o., se sídlem U Trati 42, 100 00 Praha 10 - Strašnice (dále jen „SGS“), má správní orgán za prokázané, že kontrolní orgán České obchodní inspekce provedl dne 8.1.2024 kontrolu obchodní společnosti **RoBiN OIL, s.r.o.**, se sídlem Libušina 172, 272 03 Kladno, IČO 49823574, týkající se plnění povinností dle zákona o pohonných hmotách.

Rovněž má za prokázané, že se obviněná dopustila jednání, které je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozhodnutí pod bodem I. Ve smyslu ustanovení § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v rozhodném znění (dále jen „zákon o kontrole“), obviněná nepodala proti kontrolnímu zjištění námitky.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách lze pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) Vyhlášky č. 516/2020 Sb., požadované složení a jakost jsou splněny, odpovídá-li motorový benzin ČSN EN 228 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 téhož zákona, přičemž za tento přestupek umožňuje zákon o pohonných hmotách v ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) uložit pokutu do výše 5.000.000 Kč.

V dané věci je zřejmé, že výše uvedená kontrola obviněné byla kontrolním orgánem České obchodní inspekce započata dne 8.1.2024 u čerpací stanice pohonných hmot umístěné na adrese Plzeňská, 155 00 Praha 5 – Motol, číslo provozovny 1005522821. V rámci kontroly byly podle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o kontrole odebrány za účelem posouzení jakosti vzorky PHM. Jednalo m.j. se o vzorek č. 004/10/24/V, benzin motorový Super BA 95 v prodeji pod názvem Natural 95. Z výsledků laboratorního hodnocení zkušební laboratoře a inspekčního orgánu SGS bylo zjištěno, že obviněná prodávala pohonnou hmotu Natural 95 nesplňující požadavek na jakost, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti „obsah ethanolu“ byla kontrolou zjištěna hodnota 6,70 % V/V, přičemž hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2 činí maximálně 5,21 % V/V. U dalšího sledovaného ukazatele jakosti „celkový obsah kyslíku“ byla zjištěna hodnota 2,92 % m/m, přičemž hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2 činí maximálně 2,81 % m/m. Obviněná tak ve své provozovně prodávala pohonnou hmotu nevyhovujícím limitním hodnotám jmenované ČSN.

Prodejem výše uvedené pohonné hmoty tak obviněná porušila ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodávala PHM nesplňující požadavky na jakost stanovené jmenovanou ČSN.

Správní orgán má za prokázané, že obviněná obchodní společnost jednáním popsaným v čl. I., bodu 1. výrokové části rozhodnutí, porušila povinnost prodávat nebo vydávat pohonné hmoty pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení, stanovenou jí ustanovením § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách. Skutková zjištění uvedená v čl. I. Považuje správní orgán za dostatečnou a odpovědnost obviněné za plně prokázanou. Porušením uvedené právní povinnosti se tak obviněná dopustila shora popsaného přestupku, za jehož spáchání se podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách uloží pokuta do výše 5.000.000 Kč.

K argumentaci obviněné.

Jak je výše uvedeno, obviněná dne 16.4.2024 ke spisu doložila své odůvodnění odporu proti příkazu čj. ČOI 26265/24/1000. V tomto obviněná uvádí, že spatřuje nezákonnost a nesprávnost příkazu ve výši uložené pokuty, kterou považuje za nepřiměřeně vysokou povaze deklarovaného provinění. Další argumentaci staví obviněná na tom, že delikt, který je jí kladen za vinu, v zásadě a fakticky představuje chybu ve značení pohonné hmoty, resp. identifikačního štítku na výdejním stojanu. Užité vlastnosti pohonné hmoty byly zachovány, pouze z důvodu jednorázového excesu obsluhy čerpací stanice došlo k tomu, že po závozu obsluha neprovedla

záměnu identifikačního štítku benzínu z E 5 na E 10. Pokud by označení benzínu bylo provedeno správně, pak by k žádnému kontrolnímu zjištění nedošlo. Obviněná dostatečně instruovala obsluhy veškerých svých čerpacích stanic, nemohla se však vyhnout jednorázovému selhání, pochybení jednotlivce a obratem sjednala nápravu. Argumentuje, že nevydávala kvalitativně horší pohonnou hmotu, resp. pohonnou hmotu s takovými vlastnostmi, které by mohly vést k poškození vozidel a tím i motoristů, automobilový benzín E 10 lze tankovat téměř do všech benzínových automobilů vyrobených po roce 2005.

Obviněná dále uvádí, že správní orgán ve svých úvahách musí odlišit od prodeje nekvalitní pohonné hmoty, případně záměny pohonné hmoty (automobilový benzín za motorovou a naopak). Namítá skutečnost, že v rámci vydaného příkazu správní orgán zohlednil jako přitěžující okolnost, že se v rozhodné době nejednalo o její první porušení právních předpisů dozorovaných ČOI, když jí byla rozhodnutím vydaným pod č.j. ČOI 150272/22/100 pravomocným dne 1.6.2023 uložena pokuta ve výši 700.000 Kč, a to také za nedodržení jakosti prodávaných pohonných hmot dle zákona o pohonných hmotách. Dále za mírně přitěžující okolnost, že byla rozhodnutím vydaným pod č.j. ČOI 105525/23/2700 pravomocným dne 4.10.2023 uznána vinnou za porušení právních povinností vyplývajících zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, za což jí byla uložena pokuta ve výši 40.000 Kč.

Obviněná namítá, že z důvodu specifčnosti daného případu nelze k tomuto přistupovat paušálním způsobem, předmětný skutek je svou povahou a možnými následky zcela odlišný a lze ho považovat za administrativní nedopatření, resp. pochybení jednotlivce.

Správní orgán k argumentaci obviněné uvádí, že sice je pravdou, že pokud by stojan, ze kterého byl odebraný vzorek č. 004/10/24/V, byl označen identifikačním štítkem E 10, skutečně by vyhověl požadavkům pro toto palivo. Rozdíl mezi palivy E 5 a E 10 je v procentní složce etanolu. Benzín E5 obsahuje až 5 % objemových etanolu a E10 až 10 % objemových. Ukazatel (5, 10) tedy uvádí maximální možné použití biosložky v palivu. Nicméně v žádném případě nelze souhlasit s tvrzením obviněné, že nevydávala kvalitativně horší pohonnou hmotu, resp. pohonnou hmotu s takovými vlastnostmi, které by mohly vést k poškození vozidel a tím i motoristů, protože automobilový benzín E 10 lze tankovat téměř do všech benzínových automobilů vyrobených po roce 2005.

Podle údajů snadno dohledatelných ve veřejně dostupných zdrojích, průměrné stáří auta již překonalo hranici 16 let. Český vozový park vykázal totiž loni v kategorii osobních aut stáří 16,21 roku a od počátku pandemie covidu stárne dvojnásobně rychleji než v přechodných letech. Pravděpodobnost, že by tedy k čerpací stanici přijel spotřebitel s vozidlem vyrobeným před rokem 2005, je tak stále velmi vysoká, dalo by se říci, hraničící s jistotou.

Benzín E10 se nedoporučuje tankovat do vozů **vyrobených před rokem 2005**, neboť od roku 2005 se v Evropě začala vyrábět a prodávat jen vozidla splňující emisní normu **EURO 4** která již s využitím benzínu s **vyšším podílem biosložky počítala**. Problémy, které by mohly postihnout spotřebitele v případě, že natankuje benzín E 10 do vozidla vyrobeného před rokem 2005 lze opět velmi lehce dohledat ve veřejně dostupných zdrojích, které se opírají o odborné vyjádření, např. zástupců společnosti ORLEN Unipetrol a.s. zabývající se zpracováním ropy a výrobou, distribucí a prodejem pohonných hmot a petrochemických produktů, či společnosti ČEPRO a.s. zajišťující přepravu, skladování a prodej ropných produktů a současně provozující vlastní síť 200 čerpacích stanic pod názvem EuroOil. Přímou spol. ČEPRO a.s. uvádí, že rozdíl mezi palivem E 5 a E 10 spočívá *„Z kvalitativního pohledu v maximálním obsahu ethanolu, etherů (ETBE) a kyslíku. Pro tankování paliva E10 do starších modelů platí určitá omezení vztahující se primárně k zvýšenému obsahu ethanolu. Zejména se to týká vlivu na určité*

konstrukční materiály palivové soustavy. Některé starší materiály jsou náchylné na vyplavování změkčovadel, což vede k jejich křehnutí, ztrátě pružnosti a následně k netěsnostem soustavy. To se týká převážně modelů do roku 2005“. Další problémy mohou nastat, pokud vozidlo není dlouhodobě provozováno, to se týká také motocyklů, či zahradní techniky. Problematické je tankování benzínu E 10 u veteránů.

Kontrolou zjištěné pochybení tedy vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nelze v žádném případě bagatelizovat. Spotřebitel se rozhoduje o zakoupení konkrétní pohonné hmoty podle toho, jak je na výdejním stojanu označena a očekává, že zakoupí pohonnou hmotu, která splňuje stanovené jakostní požadavky. Je tak poškozen již jen tím, že toto jeho očekávání není naplněno, aniž by muselo dojít k faktické hmotné škodě a v daném případě nelze pochybovat o tom, že obviněná prodávala benzín, který nesplňoval stanovené požadavky.

Obecně lze uvést, že odpovědnost právnické osoby za přestupek je odpovědností objektivní, tj. obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku není zavinění, neboť k vyvození odpovědnosti právnické osoby za spáchaný přestupek postačuje již okolnost porušení nebo nesplnění povinnosti stanovené zákonem. Tato odpovědnost však není odpovědností absolutní, neboť ke zmírnění této tvrdosti v konkrétním případě slouží institut tzv. liberace, tj. zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek. Ke zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek dochází v souladu s ustanovením § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tehdy, jestliže právnická osoba prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. V takovém případě právnická osoba za spáchaný přestupek neodpovídá. Vynaložení veškerého úsilí musí právnická osoba v rámci přestupkového řízení prokázat, což však obviněná neučinila, neboť tato neuvedla žádné argumenty svědčící pro závěr, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránila.

Správní orgán také nemůže přijmout argument obviněné, že obsluhy čerpacích stanic řádně poučila, ale nemohla se vyhnout jednorázovému pochybení. Je právě na obviněné, aby si v praxi nastavila taková pravidla, kterými vyloučí možná pochybení a pokud i tak k pochybení jednotlivce dojde, sama nese plnou odpovědnost. Nelze přihlídnout ani k tomu, že obviněná obratem sjednala nápravu, neboť to bylo její povinností a pokud by tak neučinila, nesla by odpovědnost za případná další zjištění.

Stejně tak nelze souhlasit s námitkou obviněné týkající se přitěžujících a mírně přitěžujících okolností, tedy uložení dalších pokut za porušení předpisů v pravomoci ČOI v posledních třech letech, kdy měl správní orgán dle obviněné vzít v úvahu specifickou daného případu spočívající pouze v administrativním pochybení jednotlivce. Podle ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky je přitěžující okolností, pokud pachatel spáchal přestupek opakovaně, tedy v posledních třech letech, jak je obecně dáno promlčecí dobou podle ust. § 30 písm. b) tohoto zákona v případě, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100.000 Kč.

Správní orgán je povinen při stanovení výše sankce brát v úvahu všechny okolnosti, za kterých byl přestupek spáchan, proto také bere v úvahu předchozí postihy obviněné, a to s ohledem na to, zda se jedná o porušení ustanovení stejného zákona, jako v současném případě, či jiného zákona v gesci České obchodní inspekce.

Lze tedy uzavřít, že obviněná obchodní společnost výše uvedeným skutkem, který je podrobně popsán ve výroku čl. I. tohoto rozhodnutí naplnila skutkovou podstatu tam jmenovaného přestupku.

Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je přestupek společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. O věc do té míry bagatelní, že by již nešlo hovořit o naplnění materiální stránky přestupku, se v projednávaném případě nejednalo.

Při určení druhu a výměry správního trestu přihlédl správní orgán ve smyslu ustanovení § 37 písm. a) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku a dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem v intencích demonstrativního výčtu jednotlivých skutečností uvedených v § 38, § 39 a § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky, která v daném případě hrají svou roli.

Podle ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédnou zejména

- a) k povaze a závažnosti přestupku,
- b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,
- c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,
- d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,
- e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,
- f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,
- g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,
- h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,
- i) u pokračujícího, trvajících a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

Podle ustanovení § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je povaha a závažnost přestupku dána zejména

- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,
- b) významem a rozsahem následku přestupku,
- c) způsobem spáchání přestupku,
- d) okolnostmi spáchání přestupku,
- e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou,
- f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,
- g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.

Podle ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se jako k polehčující okolnosti přihlédnou zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých,
- b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,
- c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,
- d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo
- e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.

Podle ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se jako k přitěžující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě,
- b) spáchal více přestupků,
- c) spáchal přestupek opakovaně,
- d) zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce,
- e) spáchal přestupek jako člen organizované skupiny, nebo
- f) spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí.

Povahu a závažnost přestupku dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách vyhodnotil správní orgán zejména ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, jímž je v posuzovaném případě zájem společnosti na ochraně spotřebitele před prodejem nekvalitních výrobků, zde nekvalitních pohonných hmot a s tím související zájem společnosti na ochraně majetku osob. Závažnost tohoto přestupku hodnotil správní orgán také s ohledem na hledisko závažnosti případných následků přestupku. Vychází ze jmenovaného ustanovení, podle kterého se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 téhož zákona. Jak již výše uvedeno, prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, to znamená, že pro vznik jeho odpovědnosti není rozhodující zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní přestupek. Závažnost přestupku zvyšuje okolnost, že prodávaná pohonná hmota nevyhověla ve dvou sledovaných hodnotách. Zjištěný přestupek má charakter přestupku ohrožovacího. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Způsob spáchání přestupku spočívající v prodeji pohonných hmot nesplňující jakostní kritéria považuje správní orgán za typický pro uvedený druh deliktu, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži obviněné.

V okolnostech spáchání přestupku neshledal správní orgán žádnou skutečnost, kterou by mohl hodnotit z pohledu povahy a závažnosti přestupku. Zvláštní okolnosti spáchání přestupku nebyly správním orgánem zjištěny.

Správní orgán musí jako přitěžující okolnost v neprospěch obviněné brát skutečnost, jak již je výše uvedeno, že se v rozhodné době nejednalo o její první porušení právních předpisů dozorovaných ČOI, když jí byla rozhodnutím vydaným pod č.j. ČOI 150272/22/100 pravomocným dne 1.6.2023 uložena pokuta ve výši 700.000 Kč, a to také za nedodržení jakosti prodávaných pohonných hmot dle zákona o pohonných hmotách. Dále za mírně přitěžující okolnost, že byla rozhodnutím vydaným pod č.j. ČOI 105525/23/2700 pravomocným dne 4.10.2023 uznána vinnou za porušení právních povinností vyplývajících zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, za což jí byla uložena pokuta ve výši 40.000 Kč.

Zbývající zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich stanovená kritéria, uvedená ve výše jmenovaných ustanoveních § 37 až § 40, nejsou v posuzovaném případě relevantní a na výši uložené pokuty proto nemají vliv. Za adekvátní má tak správní orgán v daném případě pokutu ve shora uvedené výši, což je sankce stanovená ve spodní hranici maximální možné sazby, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Je třeba znovu připomenout, že za uvedený přestupek lze uložit úhrnnou pokutu až do výše 5.000.000 Kč. Vzhledem k tomu, že nebyly uvedeny žádné skutečnosti, které by mohly mít zásadní vliv na zjištěný skutkový stav, správní orgán tak byl nucen setrvat na původní výši pokuty a považuje uloženou pokutu ve výši 150.000 Kč za adekvátní zjištěnému porušení právní povinnosti.

Při posuzování represivní a preventivní úlohy ukládané sankce přihlížel správní orgán k rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 Ca 250/2003: „*Preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal*“, a k usnesení Nejvyššího správního soudu 1 As 9/2008, které mimo jiné uvádí, že: „*Aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele*“.

Správní orgán při svém rozhodování dbal, aby přijaté řešení bylo ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupil správní orgán k uložení pokuty ve shora uvedené výši, která je dle názoru správního orgánu vzhledem ke všem kritériím posuzování zjištěného protiprávního jednání v souladu se zásadou přiměřenosti uplatňovanou ve správním řízení a dostatečně plní svou preventivní i represivní úlohu. Je však třeba mít na paměti, že sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby tato byla vedena k důslednějším dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána. Za prakticky totožné (výše uvedené) skutkové situace tak správní orgán neshledal ani důvody pro snížení uložené pokuty, pokutu ve výši 150.000 Kč považuje za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Závěrem je nutné poznamenat, že správní orgán byl rovněž nucen, jak uvedeno v čl. III. výrokové části tohoto rozhodnutí, rozhodnout i o nákladech řízení, neboť podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v rozhodném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplácena do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Mgr. Karel Mojžíš
ředitel České obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze
podepsáno elektronicky